

Tunturikerho KAVTSI

✓ Kavtsin talvivaellus Lemmenjoelle

Kavtsin talvivaellus Lemmenjoelle **Juha Kelkka**

Ennustukseni vaelluksen kulusta osuivat kohdalleen. Kun vaellusta suunnitellaan etelässä retkenvetäjä Martti vaikuttaa hiukan hajamieliseltä, mutta kun päästään itse paikalle hommat sujuvat.

Lauantai-aamuna Rovaniemellä oli suojakeli ja satoi räntää, joten alkua ei vaikuttanut kovin lupaavalta. Iltapäivällä Njurkulahdessa tilanne oli jo selvästi parempi: Täälläkin on vielä nollakeli ja kevyt lumisade, mutta sade ei onneksi kastele vaatteita. Aluksi hiihdämme Ripsin mökin vierestä Heinäjärville leiriin. Sunnuntaina on vielä melko lämmintä, eikä hanki kannu. Niin sitä hiihdetään kelkkauraa pitkin Ravadasjärven kautta Jäkäläpään pohjoispuolelle. Illalla osa porukasta tekee vielä iltalenkin Jäkäläpään huipulle.

Seuraavana yönä taitaa olla -20 pakkasta ja aamulla on kivikova hanki. Nyt päästään kulkemaan vapaasti, joten suunta on kohti Lantjoaivia ja Vaskojokea. Laskussa Lantjoaivilta suksen kärki haukkaa pehmeässä lumessa ja kummankin aisan holkut murtuvat. Niille tehdään tilapäinen korjaus, joka kestääkin lähes perille asti. Vaskojoen reunassa hiihtäminen tuntuu välillä tosi hurjalta. Joki on nimittäin osittain auki ja virta kova. Tuonne ei kannata liukastua. Vaskojoelta nouseaan Paskoan varteen, jossa pidetään päivätauko Paskoan kämpällä. Mistähän tuo oja on saanut nimensä, kun ojan vesi on ihan kelvollista?

Seuraavana päivänä hiihdämme Norjan rajan lähellä kohti etelää, täällä on toinen Jäkäläpää. Aurinko paistaa ja jossain vaiheessa satunnainen tunturikoivujen varjo tuntuu mukavalta. Porukka alkaa olla aika punanenäisiä. Mikonjärvellä tapaamme rajavartijan. Hän kertoo, että perässä tulevilla kelkalla on mukana vessa. Aluksi se kuulostaa hyvältä pilalta, mutta tosiaankin sieltä tulee vessa. Pitkän päivän illaksi päädyimme Vaskolompolon kämpälle. Komea kettu käy illalla katsomassa paikkoja. Taaskin löytyy vesipiste eikä lunta tarvitse sulattaa.

Vaskolompolasta hiihdämme Postijoen kautta kohti kultamaita. Viimein maastoyö vietetään kivikkopuron varressa. Riekot ovat varsin aktiivisia.

Lauantain ohjelmassa on nousu Pellisenlaelle ja sieltä lasku Härkäkoskelle, eli ensin kolme tuntia lämmintä hikeä ja sitten kolme tuntia kylmää hikeä jäisessä pattisessa kelkkaaurassa. Viimeinen 50 metriä pitää kävellä ahkio edellä. Härkäkoskella päästään saunaan, jonka jälkeen pidämme pienen illanvieton kämpällä.

Sunnuntai-aamuna on aikainen lähtö, jotta ehditään ajoissa perille. Njurkulahdessa kesyt porot liittyvät seuraan. Nyt ollaan taas suojan puolella ja Lemmenjoen rannoilta on lumi aika hyvin sulanut, joten oltiin juuri oikealla viikolla maastossa.

Tulevan talven vaelluksia odotellen Juha

sivun alkuun ▲

© Juhani Greinert päivitetty 03/05/2020 19:56:43

© Juhani Greinert päivitetty 03/06/2003 20:05:26

sulje ikkuna